

ПРАВНИ СТАВ

Сви извршни повериоци су морали да поступе по члану 547. новог ЗИО, ако је извршни поступак у току, без обзира да ли је извршитељ именован или није за подручје одређеног извршног суда.

У случају да се извршни повериоци нису изјаснили у законом предвиђеном (преклузивном) року, поступак се обуставља.

Образложење

Основни суд у Чачку покренуо је поступак по члану 180. ЗПП ради решавања спорног правног питања из извршног поступка. Поступак је покренут по службеној дужности (троје судија Извршног одељења) и уз захтев су достављена три извршна предмета Ив 5962/12, И 7891/10 и И 2201/14. Спорно правно питање није изричито формулисано, али се односи на тумачење и значење члана 547. важећег Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС" број 106/15).

Правило из члана 547. став 1. новог ЗИО гласи: "Извршни повериоци у чију корист је пре почетка рада извршитеља у Републици Србији донето решење о извршењу на основу извршне или веродостојне исправе или решење о обезбеђењу и који на дан 1. маја 2016. године још воде извршне поступке, дужни су да се у року од 1.5.2016. године до 1.7.2016. године изјасне о томе да ли су вољни да извршење спроводи суд или јавни извршитељ".

Примењујући цитирану прелазну одредбу ЗИО, Основни су у Чачку је у приложеном предмету Ив бр. 5969/12 решењем од 5.7.2016 године, обуставио извршни поступак и укинуо све спроведене радње, јер се поверилац није изјаснио у законском року (предлог за извршење је поднет 3.10.2012. године, а решење о извршењу донето је 8.10.2012. године).

Поступајући по жалби извршног повериоца, Виши суд у Чачку је жалбу усвојио, укинуо побијано решење и предмет вратио првостепеном суду на даљи поступак (решење Гж бр. 1992/16 од 1.10.2017. године). Жалбени суд сматра да поверилац у законом одређеном року није морао да се изјасни, зато што се изјаснио у самом предлогу за извршење када је предложио да Основни суд спроведе извршни поступак. Наиме, према члану 35. став 7. претходног Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС" број 31/11...), важећег у време подношења предлога за извршење (ступио на снагу 18.9.2011. године, с тим да су одредбе о извршитељима почеле да се примењују 17.5.2012. године) у предлогу за извршење мора се назначити да ли ће извршење спроводити суд или извршитељ. Поред тога, први извршитељи именовани су за територију Основног суда у Чачку тек у току 2014. године. Евентуална обавеза по члану 547. ЗИО постојала би само ако би после ступања на снагу новог закона (1.7.2016. године) било укинута решење о извршењу, који услов није испуњен у конкретном случају.

Иста процесна ситуација је и у друга два приложена предмета.

Врховни касациони суд сматра да становиште другостепеног суда није правилно. Наиме, без обзира на чињеницу када је покренут извршни поступак, односно да ли су или нису именовани извршитељи за подручје одређеног суда, сви извршни повериоци су морали да се изјасне у законом одређеном року из члана 547. Покретање извршног поступка у време када извршитељи нису именовани не може се уподобити "изјашњењу".

(Правни став усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 2.11.2018. године)